

[Holstein.]

som er nødvendige for at udbygge og lægge Grunden til det, der mangler i den nuværende Ordning, en Grundvold som med meget overkommelige Bekostninger kunde tilvebringes, og saa endda i Øjeblikket opnaa en anselig og respektabel Besparelse paa de militære Budgetter.

Jeg er enig med Venstrepartiet om — og det synes mig kan tale til Fordel for Partiets Redelighed og Loyalitet i Forsvars-sagen —, at 1922-Ordningen, som Venstre selv var Førstemand til at gennemføre og satte saa meget ind paa at gennemføre, er absolut uholdbar sagligt militært set, og at finansielt set var det under de nuværende Forhold en bydende Nødvendighed overfor de Dolkeangreb, som man til enhver Tid maa være forberedt paa fra den Side dør, at skære de militære Budgetter ned, ikke med Smaatterier, men med Millioner.

Jeg udtaler det Haab, at Polemikken nu mod den ansvarlige Sagkundskab maa forstumme. Og ikke nok med det, men at de forsvarsvenlige Kredse i Rigsdagen og udenfor Rigsdagen vil bidrage alt det, de formaar, til at styrke det Grundlag, der nu skabes, for at opnaa den meget betydningsfulde Værdiforøgelse, som ligger i, hvad der hidtil aldrig har været, i alt Fald ikke i dette Aarhundrede, et intimt og nøje Samarbejde mellem Hær, Søværn og Luftværn. For naar Forsvarsopgaven paa Sjælland er den, som jeg jævnt og populært har skildret her, giver det sig selv, at det er en ufravigelig Betingelse for, at et saa lille Værn skal blive manøvreringsdygtigt, for det heles Vedkommende blive ført paa den Maade, som Generalen udtrykker i de Ord „rigtigt sammen-draget“, at Hær og Flaade i Tide arbejder sammen paa Opgaven at sikre dansk Søterritorium paa de mest udsatte Steder og værne Fæstningen Sjælland mod fjendtlig Landgang og Besættelsesforsøg. Den Opgave kan ikke løses godt med de smaa Værn uden intimt Samarbejde mellem Hær og Flaade.

Der er desværre som i saa mange fremmede Militærorganisationer en Animositet, en gensidig Mistillid og Despekt mellem Værnenes ledende Mænd; men her, hvor Samarbejdet paa Grund af Opgaven og Danmarks geografiske Beliggenhed er mere bydende end i noget andet Land i Europa, er det først og fremmest Forsvarsministerens Opgave at anvende al sin Autoritet og Indflydelse paa, at dette Samarbejde kan finde Sted. Saa længe vi i Spidsen for Danmarks Militærvæsen har en Forsvarsminister, for hvem militære Anliggender er fuldkommen ligegyldige Anliggender, og som overhovedet

ikke interesserer sig for andet end den noble Opgave at udrydde Forsvarsvillien i det danske Folk og vække dets Mistillid til og Lede ved Hær og Flaade og Luftværn, saa længe er det klart, at denne Opgave ikke vil blive taget op. Men kommer der igen en Forsvarsminister — jeg tror i Grunden ikke, vi har haft det siden Venstres afdøde Krigsminister Madsen —, for hvem Landets Forsvar er baade en national Hjertesag og en storpolitisk Sag af uhyre Betydning og Rækkevidde, nærer jeg ikke Tvivl om, at han med de Kræfter, der er til Raadighed, og den beundringsværdige Villighed og Tjenstiver, som vort Officerskorps i Hær, Flaade og Luftværn udfolder til Trods for, hvad de Dag ud og Dag ind er ude for af Mistænkeliggørelse og perfid Propaganda og Agitation fra de forsvarsfjendtlige Politikeres og Kredses Side, nærer jeg ikke Tvivl om, at der ogsaa paa det Grundlag; der er skabt her, vil kunne bygges op i alt Fald Begyndelsen til en Forsvarsordning, som, naar det virkelig trækker saa stærkt op til Uvej, at selv den jævne Mand, selv de liberal-radikale Politikere kan forstaa det — og i de store Lande kan de radikale Partier og Socialdemokratiet selv i meget stigende Omfang interessere sig for Militærvæsenet, de franske Radikale med Herriot i Spidsen....

Formanden: Af Hensyn til det fremrykkede Tidspunkt og de øvrige Talere skal jeg henstille til det ærede Medlem snart at slutte sit Foredrag.

Holstein: Jeg er straks færdig. De franske Radikale er med deres store Fører Herriot i Spidsen gaaet blankt ind for det mægtige Grænseforsvarsanlæg, hele den franske Vestgrænse igennem, og de tyske Socialdemokrater, lad os ikke tale om de tyske Socialdemokraters Interesse for....

Formanden: Det synes jeg ogsaa, ligger lidt udenfor.

Holstein: Jeg kunde tænke mig, at Liberale og Radikale, for hvem Forsvaret i Danmark har været en ligegyldig Sag eller en Sag, som de modarbejdede, under Indtrykket af de storpolitiske Begivenheder i den nærmeste Verden omkring os, i den nærmeste Fremtid vil lære at forstaa og indse, at det Laag, man har lagt finansielt ved disse Forsvarslove, er et Laag, som det fra de borgerlige Partiers Side har været nødvendigt at lægge, tvunget af Afrustningspolitikerne, men at det ikke er et Laag, som det danske Folk og dets Tillidsmænd under nye stor-